

GAZETE

GAZETE

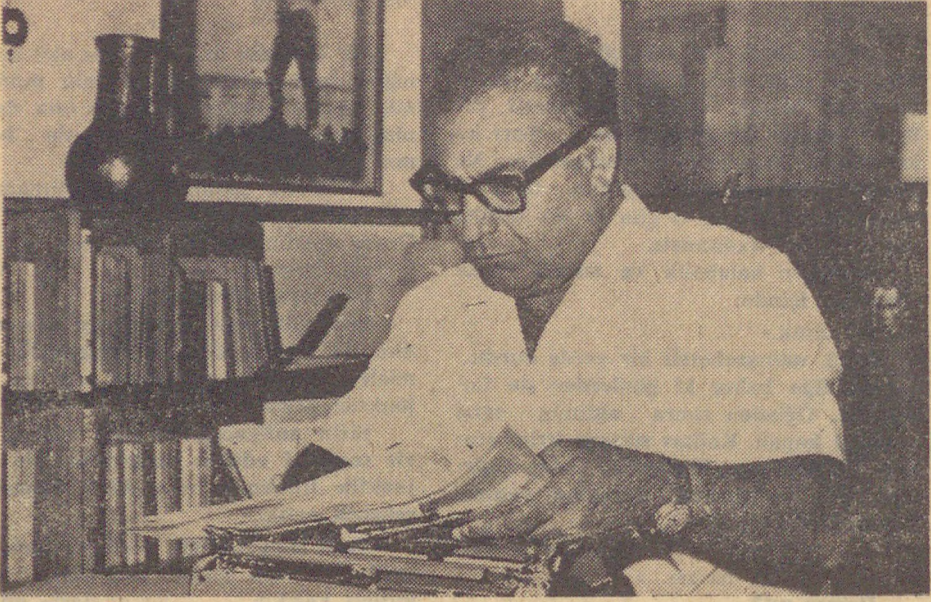
SAYI : 1116

FİYATI: 25 KURUŞ

ölmez otu

25 ocak perşembe

YENİ GAZETE'de

yaşar kemal

hayatını anlatıyor

“ÖLMEZ OTU” asla yok edilemeyen
bir efsane otudur

**20 yıldır kafamdaydı
rahat rahat, huzurla yazdım**

Yaşar Kemal anlatıyordu :

-Tilda ile 1951'de evlendim. Yani gazetecilik mesleğine atıldığım sene... Bir sürü masraf olmuştu... Derken iki yıl sonra büsbütün sıkıştık. İşte "İnce Memed" i o zaman yazmaya başladım. Sırf, para kazanmak gayesiyle...

1954'te bitti. Cumhuriyet'te tefrika edildi. Başlarken, "İnamr mısınız, imzama bile atmamak istemiyordum. "İnce Memed" bu kadar meşhur olunca da, en fazla şaşırın bendim. Hala da bu romanımın dünyada ve Türkiye'deki ününe şaşarım. "İnce Memed" in iyi roman olduğuna sonra sonra ben de inanmaya başladım artık.

(De. Sa. 3, Sü. 4'de)

Yaşar Kemal hayatını anlatıyor

(Başarafa 1. sayfada)

Bu eser, 1955'te kitap olarak çıktı. 1956'da Varlık Roman Armağanı'nı aldı. 1957'de UNESCO, «İnce Memed» i Fransızcaya tercümeyle karar verdi ve şimdiye kadar bu eser 20'den fazla dile çevrildi...»

«— Sonra hangilerini yazdınız?...»

«— Teneke'yl... O da 1955'te kitap olarak çıktı. Sonra piyesini yaptım «Teneke» nin. 1960'da «Orta Direk» i yayınladım. İngilizceye, Fransızcaya, Rusçaya, Danimarkacaya çevrildi. 1963'te «Yer Demir Gök Bakır» çıktı. Bu romandan yapılan piyes 1966'da Nancy Beynelmillet Tiyatro Festivali'nde birincilik aldı. Sonra da «Akçasazın Ağaları» nı yazdım ama, daha bitmedi...»

Ölmez otu ve ötesi

«— Böylece Ölmez Otu son eseriniz oluyor?...»

«— Evet, son romanım... Üstelik ilk defa rahat rahat, para sıkıntısı çekmeden, acele etmeden, huzur içinde yazdığım bir roman bu...»

Lâfın burasında durdu. Bir an düştü. Sonra üstüne basa basa:

«— Ölmez Otu son romanım oldu ama ,tam 20 yıldır kafamdaydı...» dedi. «20 yıldır düşünüyordum ve nihayet oturup yazdım, bitirdim...»

«— Daha önce yazmaya teşebbüs etmediniz mi hiç?...»

«— Ettim... Biri 1952'deydi. Diğeri

1957'de... Lâkin vazgeçmiş, yazdıklarımı yırtmış, atmıştım. «Ölmez Otu» nu yazacak kıvamı ancak geçen yılın ortalarında buldum ve 5 ayda bitirdim. Elle yazdım. 1200 sayfa tuttu. Sonra Tilda bunu daktiloya çekti. Zaten en büyük yardımcıım da odur...»

«— Ölmez Otu nasıl bir otur? Var mı böyle bir ot?...»

Dudak büktü:

«— Yok... Yok ama, efsanelerde bir türlü yok edilemeyen bir ot diye geçer Ölmez Otu... Bu isim, henüz yedi yaşındayken bızım köyde bir ebe kadından duymuştum. Bir daha da duymadım hiç...»

Ayrık Otuna benzermiş. Kökünü kazımaya, kurutmaya asla imkân yokmuş. Yok ettiğiniz sandığımız yerde, bir kuyu kazsanız, gene çıkarmış karşınıza... Ölmez Otu bu işte. Dedim ya, bir efsane otu...»

Daha önceki isimler

«— Bu isimden önce, başka isimler de düşünmüş müydünüz?...»

«— Evet... Romanımın ismini önce «Anadolu'da Bir Tanrı» koymuştum. Daha önce de «Kanımıza Ekmek» idi. Lâkin bu iki isim de romanı anlatmıyordu. Sevmedim. Tam isim, işte şu Ölmez Otu oldu. Romanı okuyup, bitirdiğiniz zaman, Ölmez Otu ile ne demek istenildiğini çok daha iyi anlayacaksınız...»

Taha Toros Arşivi

